

Warszawa, dnia 11 lipca 2017 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 556)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy jej celem jest wprowadzenie usprawnień i uproszczeń oraz zapewnienie efektywnego wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej, a nowe przepisy są wynikiem doświadczeń we wdrażaniu programów operacyjnych polityki spójności w perspektywie finansowej 2014–2020.

Nowelizacja ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (zwanej dalej ustawą o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności) między innymi:

- 1) doprecyzowuje definicję dofinansowania oraz wprowadza definicje: kryteriów wyboru projektów i warunków formalnych,
- 2) uchyla przepisy dotyczące wytycznych programowych,
- 3) wprowadza instytucję rzeczników funduszy europejskich,
- 4) poszerza rolę wojewodów w procesie wdrażania regionalnych programów operacyjnych,
- 5) uzupełnienia i doprecyzowuje przepisy dotyczące kontroli, w tym kontroli krzyżowych, kontroli systemowych i oględzin w toku kontroli,
- 6) uzupełnienia przepisy regulujące wykorzystanie środków przeznaczonych na realizację instrumentów finansowych,

- 7) wprowadza pomoc zwrotną jako kolejną obok dotacji i instrumentów finansowych formę wsparcia w ramach polityki spójności przewidzianą przez rozporządzenie ogólne¹⁾,
- 8) zmienia przepisy dotyczące projektów partnerskich (m. in. określa, że każde partnerstwo powinno być utworzone przed złożeniem wniosku o dofinansowanie, przewiduje możliwość zmiany partnera, nakłada obowiązki informacyjne na podmiot publiczny przystępujący do projektu, znosi zakaz zawierania projektów partnerskich pomiędzy podmiotami powiązаныmi),
- 9) modyfikuje przepisy dotyczące składania oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej przez wnioskodawców projektów,
- 10) modyfikuje zasady udostępniania dokumentów przedstawianych przez wnioskodawców i lub wytworzonych w związku z oceną dokumentów przez właściwe instytucje,
- 11) reguluje tryb wyboru projektów z zakresu instrumentów finansowych (tryb pozakonkursowy lub tryb Prawa zamówień publicznych),
- 12) wprowadza możliwość podzielenia konkursu w sprawie wyboru projektów na rundy,
- 13) uzupełnia obligatoryjne informacje, które powinien zawierać regulamin konkursu,
- 14) wprowadza możliwość poprawienia oczywistej pomyłki we wniosku o dofinansowanie przez właściwą instytucje z urzędu,
- 15) modyfikuje przepisy dotyczące terminu na uzupełnienie braków formalnych wniosku,
- 16) przesądza, że w razie złożenia wniosku o dofinansowanie po terminie, wniosek pozostawia się bez rozpoznania,
- 17) dokonuje modyfikacji: poszczególnych etapów oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów, zasad powoływania komisji oceny projektów oraz kryteriów rozstrzygnięcia konkursu,
- 18) wskazuje na możliwość przeprowadzenia trybu pozakonkursowego w zakresie projektów pomocy technicznej,
- 19) wskazuje na elementy wezwania w trybie pozakonkursowym,

¹⁾ rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320);

- 20) ogranicza możliwość dokonywania zmian w umowie o dofinansowanie do zmian, które nie wpłyną na spełnianie kryteriów wyboru projektu w sposób, który skutkowałby jego negatywną oceną,
- 21) modyfikuje procedurę odwoławczą, w tym wprowadza nową instytucję wycofania protestu oraz skraca terminy w ramach tej procedury,
- 22) poszerza rolę ekspertów w realizacji umowy o dofinansowanie projektu i decyzji o dofinansowaniu projektu, a także przewiduje ocenę pracy ekspertów,
- 23) przewiduje współpracę z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie udostępniania danych osobowych.

Zmiany wprowadzane w pozostałych nowelizowanych ustawach²⁾ to m. in.:

- 1) ograniczenie wyłączenia spod egzekucji środków pochodzących z programów finansowanych z udziałem środków europejskich (jeśli egzekwowana wierzytelność nie powstała w związku z realizacją projektu) do środków wypłacanych w formie zaliczki,
- 2) powierzenie prowadzenia (od 1 stycznia 2018 r.) Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji, Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie, w miejsce Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP),
- 3) nałożenie na PARP nowego zadania (od 1 września 2017 r.) w postaci prowadzenia działań mających na celu dostosowanie kształcenia do zapotrzebowania gospodarki (w tym powołanie Rady Programowej do spraw kompetencji i sektorowych rad do spraw kompetencji),
- 4) wprowadzenie w miejsce prowadzonych przez PARP dwóch rejestrów: „Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw” oraz „Krajowej Sieci Innowacji”, jednego rejestru podmiotów, które zapewniają należyte prowadzenie usług doradczych i szkoleniowych,
- 5) doprecyzowanie uprawnień kontrolnych instytucji zarządzających w ramach operacji finansowych z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym,

²⁾ ustawa – Kodeks postępowania cywilnego, ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawa o samorządzie województwa, ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawa o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawa o pomocy społecznej, ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, ustawa o finansach publicznych, ustawa o zasadach finansowania nauki, ustawa o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawa o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności i ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

- 6) modyfikacja przepisów ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, w szczególności zmiana definicji kontraktu terytorialnego (zrezygnowano ze wskazania w kontrakcie sposobu finansowania i realizacji przedsięwzięć priorytetowych), wprowadzenie możliwości (w miejsce obowiązku) zawierania porozumień w ramach kontraktu z jednostkami samorządu terytorialnego oraz wprowadzenie instytucji wsparcia zwrotnego,
- 7) zmiana przepisów ustawy o finansach publicznych, w szczególności poprzez:
 - a) rozszerzenie katalogu środków publicznych o środki, o których mowa w art. 3b ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju,
 - b) uchylenie przepisów w zakresie obowiązku klasyfikacji wydatków publicznych według dodatkowej klasyfikacji wydatków strukturalnych,
 - c) jednoznaczne ustalenie okresu przedawnienia oraz terminu rozpoczęcia biegu przedawnienia w stosunku do niepodatkowych należności budżetowych z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz innych należności związanych z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków,
 - d) umożliwianie rozliczania dotacji celowych udzielanych beneficjentom z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego na współfinansowanie projektów na zasadach analogicznych jak dla płatności z budżetu środków europejskich,
 - e) wydłużenie terminu na złożenie wniosku o płatność.

Zasadniczy termin wejścia w życie ustawy został określony na 30 dni od dnia ogłoszenia.

Z dniem 1 stycznia 2018 r. mają wejść w życie zmiany, zgodnie z którymi podmiot prowadzący Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji to Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie, a nie Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

Z dniem 1 września 2017 r. mają wejść w życie zmiany związane z nałożeniem na PARP nowych zadań w postaci prowadzenia działań mających na celu dostosowanie kształcenia do zapotrzebowania gospodarki.

Z dniem 1 września 2017 r. mają też wejść w życie zmiany związane z modyfikacją przepisów obejmujących operacje finansowe w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia mają wejść w życie przepisy umożliwiające Instytutowi Badań Edukacyjnych podejmowanie (we współpracy z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości) działań organizacyjno-technicznych mających na celu zapewnienie nieprzerwanego funkcjonowania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji. Od tego dnia będzie także możliwe przekazanie Instytutowi Badań Edukacyjnych przez ministra koordynatora Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania) środków finansowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań mających na celu zapewnienie nieprzerwanego funkcjonowania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 45. posiedzeniu w dniu 7 lipca 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe.

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowych Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (projekt ponadto podlegał opiniowaniu przez Komisję Finansów Publicznych oraz Komisję Polityki Społecznej i Rodziny), które wprowadziły do projektu poprawki, mieszące się w materii przedłożenia rządowego.

W trakcie drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu) zgłoszono 17 dodatkowych poprawek. Poprawki te w większości odrzucono w trakcie trzeciego czytania. Jedyna przyjęta na tym etapie poprawka wydłużyła zasadniczy termin wejścia w życie ustawy z 14 na 30 dni od dnia ogłoszenia.

Ustawa została przekazana do Senatu w dniu 7 lipca 2017 r.

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 17 lit. c i pkt 40 nowelizacji, art. 37 ust. 4 i art. 68a ust. 4 i 9 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności.

Na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności oświadczenia niezbędne do przeprowadzenia wyboru projektów do dofinansowania i zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Przepis art. 233 Kodeksu karnego typizuje dwa różne przestępstwa. Pierwszym jest złożenie fałszywych zeznań (art. 233 § 1 K.k.), natomiast drugim jest złożenie fałszywego oświadczenia (art. 233 § 6 K.k.).

Ponieważ odpowiedzialnością karną jest zagrożone złożenie fałszywego oświadczenia, co znajduje swoje odzwierciedlenie w brzmieniu klauzuli zawartej w oświadczeniu, to przepis powinien odnosić się konsekwentnie do odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia, a nie fałszywych zeznań.

Podobne uwagi należy poczynić na gruncie dodawanego do ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności art. 68a ust. 4 i 5 dotyczącego oświadczeń składanych przez ekspertów wyznaczonych do udziału w wyborze projektów do dofinansowania.

Propozycja poprawki:

– w art. 1:

a) w pkt 17 w lit. c, w ust. 4 w zdaniu pierwszym i w zdaniu trzecim wyrazy „fałszywych zeznań” zastępuje się wyrazami „fałszywego oświadczenia”,

b) w pkt 40, w art. 68a w ust. 4 w zdaniu drugim i w ust. 9 w zdaniu drugim wyrazy „fałszywych zeznań” zastępuje się wyrazami „fałszywego oświadczenia”;

2) art. 1 pkt 33 lit. b tiret drugie nowelizacji, art. 56 ust. 2 pkt 1 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności.

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 właściwa instytucja, dokonuje zmiany podjętego rozstrzygnięcia co skutkuje odpowiednio skierowaniem projektu do właściwego etapu oceny albo dokonuje aktualizacji listy, o której mowa w art. 46 ust. 3.

Powyższy przepis wymaga korekty językowej.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 33 w lit. b w tiret drugim, w pkt 1 wyraz „dokonuje” zastępuje się wyrazem „dokonaniem”;

Przepis art. 56 ust. 2 pkt 1 („**autokontrola**”) budzi też wątpliwość w zakresie w jakim posługuj się sformułowaniem „odpowiednio”. Właściwa instytucja po dokonanej weryfikacji w zakresie kryteriów i zarzutów ma dokonać zmiany rozstrzygnięcia co skutkuje odpowiednio skierowaniem projektu do właściwego etapu oceny albo aktualizacją listy

o której mowa w art. 46 ust. 3. Jeśli wyraz „odpowiednio” ma nieść za sobą określoną wartość normatywną to właściwa instytucja po weryfikacji kryteriów (merytorycznych) kieruje projekt do właściwego etapu oceny, a po weryfikacji zarzutów (formalnych) dokonuje aktualizacji listy.

Zwraca jednak uwagę, iż określeniem „odpowiednio”, w analogicznym przypadku, posługuje się art. 58 ust. 2 pkt 1 (**informacja o rozstrzygnięciu**), który nie przeprowadza jednak rozróżnienia na „kryteria” i „zarzuty”.

Z kolei wyrazem „odpowiednio” nie posługuje się, również w analogicznym przypadku (**ponowna ocena**), art. 58 ust. 4.

Zasadnym powinno być ujednoczenie przepisów, w kierunku wskazanym przez wnioskodawców projektu ustawy.

3) art. 7 pkt 2 nowelizacji, art. 4d ust. 3 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Zgodnie z art. 4c ust. 2 w skład Rady Programowej (nie więcej niż 20 członków) wchodzi:

- co najmniej po 2 przedstawicieli wskazanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw pracy,
- po 1 przedstawicielu partnerów społecznych i gospodarczych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (reprezentatywne organizacje pracodawców i reprezentatywne organizacje związkowe, samorządy zawodowe, izby gospodarcze, organizacje pozarządowe, jednostki naukowe, Rada Działalności Pożytku Publicznego), uczelni lub podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (m. in. przedszkola, szkoły podstawowe, ponadpodstawowe, artystyczne, placówki oświatowo-wychowawcze, placówki doskonalenia nauczycieli, biblioteki pedagogiczne, kolegia pracowników służb społecznych) oraz organizacji przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4c ust. 2 Prezes PARP zwraca się pisemnie do powyższych podmiotów o wyznaczenie przedstawicieli do składu Rady Programowej, a podmioty te, również pisemnie, informują o rezygnacji z uprawnienia do wyznaczenia przedstawicieli.

Powstaje pytanie, czy w istocie intencją projektodawców było, aby Prezes PARP zwracał się pisemnie do wszystkich wskazanych podmiotów i aby podmioty te pisemnie informowały Prezesa PARP o swoim stanowisku.

Propozycja poprawki:

– w art. 7 w pkt 2, w art. 4c:

a) *skreśla się ust. 3,*

b) *w ust. 4 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „spośród wyznaczonych przedstawicieli”;*

albo:

– w art. 7 w pkt 2, w art. 4c:

a) *ust. 2 otrzymuje brzmienie:*

„2. W skład Rady Programowej wchodzi nie więcej niż 20 członków, w tym co najmniej:

1) po 2 przedstawicieli wskazanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw pracy;

2) po 1 przedstawicielu partnerów społecznych i gospodarczych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, uczelni lub podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oraz organizacji przedsiębiorców.”

b) *w ust. 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1”*,

c) *w ust. 4 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „spośród wyznaczonych przedstawicieli”;*

4) art. 23 ust. 2 nowelizacji i art. 27 nowelizacji.

Zgodnie z **art. 23 ust. 2** opiniowanej ustawy umowy z ekspertami zawarte zgodnie z przepisami dotychczasowymi (ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności) zostaną dostosowane do wymagań określonych dla takich umów przez nowe przepisy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Powyższy przepis nakłada na strony umowy (instytucję zarządzającą i eksperta) obowiązek dostosowania umów do obowiązującego stanu prawnego. Nie określa jednak sankcji w przypadku niedostosowania, we wskazanym terminie, postanowień umownych do nowych przepisów.

W szczególności art. 23 ust. 2 nie rozstrzyga, czy umowy niedostosowane do nowych przepisów ustawowych w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy staną się nieważne.

Należy rozważyć, czy (pomimo braku stosownych rozwiązań w opiniowanej ustawie) jednoznaczną odpowiedź na powyższe pytanie dają ogólne przepisy Kodeksu cywilnego. Co do zasady, zgodnie z art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego czynność prawna sprzeczna z ustawą jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek. Jednocześnie zgodnie z art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego, jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.

Wydaje się (także biorąc pod uwagę art. 58 K.c.), że w stosunku do umów zawieranych z ekspertami, po pierwsze należałoby rozstrzygnąć, czy po upływie 6 miesięcy zachowują ważność. Po drugie, jeśli mają zachować ważność, to należałoby rozstrzygnąć o zakresie dotychczasowych umów. Zgodnie z dodawanym art. 68a ust. 6 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności umowa rozstrzyga m. in. o roli eksperta:

- 1) jako wyznaczonego do udziału w wyborze projektów (taką rolę przewidywały przepisy dotychczasowe),
- 2) jako wyznaczonego do wykonywania zadań związanych z realizacją praw i obowiązków właściwej instytucji wynikających z umów o dofinansowanie (taka dodatkową rolę przewidują jedynie nowe przepisy).

Podobne uwagi należy odnieść również do **art. 27** opiniowanej ustawy, dotyczącym kontraktów terytorialnych (zawieranych w specjalnym trybie, na podstawie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, umów których zawarcie jest podstawą do rozpoczęcia procedury przekazywania samorządom środków na realizację regionalnych programów operacyjnych). Zgodnie z tym przepisem w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy kontrakty terytorialne zostaną dostosowane do wymagań określonych dla tych kontraktów przez nowe przepisy. Również w tym przypadku przepis nie

określa sankcji w przypadku niedostosowania, we wskazanym terminie, postanowień kontraktu do nowych przepisów.

5) art. 25 nowelizacji.

Przepisy art. 25 ustawy określają zasady przekształcenie Krajowego System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KSU) w rejestr podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług doradczych i szkoleniowych (rejestr usług rozwojowych). Przewidują, przekształcenie dotychczasowego rejestru w nowy rejestr, pozostawienie w rejestrze podmiotów świadczących usługi doradcze i szkoleniowe oraz wykreślenie podmiotów świadczących usługi informacyjne i szkoleniowe.

Przepisy art. 25 nie rozstrzygają o prowadzonym dotychczas w ramach KSU rejestrze podmiotów działających na rzecz innowacyjności pod nazwą "Krajowa Sieć Innowacji" (KSI).

Propozycja poprawki uzupełnia art. 25 o likwidację KSI.

Propozycja poprawki:

– w art. 25 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy znosi się Krajową Sieć Innowacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym.

7. Z rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykreśla się podmioty zarejestrowane w Krajowej Sieci Innowacji.”;

6) art. 30 nowelizacji, art. 210 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Przepis art. 30 nowelizacji utrzymuje czasowo w mocy dotychczasowe rozporządzenia wydane na podstawie art. 189 ust. 4, art. 189 ust. 4a i art. 210 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Niebudzącą wątpliwości regułą walidacyjną dotyczącą obowiązywania przepisów wykonawczych jest zasada, zgodnie z którą jeśli zmienia się przepis upoważniający do wydania rozporządzenia w ten sposób, że zmienia się zakres spraw przekazanych do

uregulowania lub wytyczne dotyczące treści aktu, to przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą z dniem dokonanej zmiany.

Ustawodawca może czasowo utrzymać w mocy dotychczasowy akt wykonawczy jeśli nie jest on niezgodny ze znowelizowaną ustawą (zob. § 33 zasad techniki prawodawczej).

Utrzymanie czasowo w mocy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a nie budzi wątpliwości.

Wątpliwość może budzić czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 210 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Opiniowana ustawa nie zmienia bowiem przepisu upoważniającego. Jeśli nawet przyjąć, że ustawodawca uznał, iż w przypadku upoważnienia z art. 210 ust. 2 doszło do tzw. pośredniej zmiany przepisów (zgodnie z dodawanym art. 210 ust. 1a zgłoszenie do rejestru odbywa się za pośrednictwem platformy ePUAP, a art. 210 ust. 2 pkt 1 ma określić sposób wpisywania podmiotów do rejestru), to należy pamiętać, że czasowo utrzymać w mocy można jedynie akt wykonawczy zgodny ze znowelizowaną ustawą. Tymczasem obowiązujące rozporządzenie przewiduje obecnie dwie formy zgłoszenia: pisemną (niezgodną z nową ustawą) i dokumentu elektronicznego (jedyną dopuszczalną przez nową ustawę).

Samo uzasadnienie do projektu ustawy nie przesądza, dlaczego ustawodawca odstąpił od zasady, zgodnie którą nowe akty wykonawcze powinny wchodzić w życie wraz z dniem wejścia w życie nowelizacji w przypadku rozporządzenia wydanego na podstawie art. 210 ust. 2. Wydaje się, że przesądzającą nie była potrzeba dodatkowego czasu na przygotowanie rozporządzenia. Tym bardziej, iż nie utrzymano czasowo w mocy innych „upadających” w związku z opiniowaną ustawą aktów wykonawczych (np. rozporządzenie w sprawie sprawozdawczości budżetowej wydane na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 1 lit. j ustawy o finansach publicznych).

Propozycja poprawki:

– w art. 30 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „oraz art. 210 ust. 2”;

7) art. 31 nowelizacji.

Ustawa różnicuje termin wejścia w życie poszczególnych przepisów.

Co do zasady ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. W tym terminie mają wejść w życie zmiany w ustawie o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności.

Z dniem 1 września 2017 r. ma wejść w życie zmiana przepisów dotyczących operacji finansowych w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym zawartych w ustawie o pomocy społecznej.

Zmienione (z dniem 1 września 2017 r.) przepisy ustawy o pomocy społecznej odwołują się do nowego brzmienia ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności (które wejdą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia).

Jeśli zasadniczy termin wejścia w życie ustawy przypadnie po 1 września 2017 r. – w okresie od dnia 1 września 2017 r. do dnia wejścia w życie całości nowelizacji – odesłanie do art. 23 ust. 1a ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności, zastosowane w art. 134a ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, będzie odesłaniem do przepisu, który nie wszedł jeszcze w życie.

Szymon Giderewicz

Główny legislator